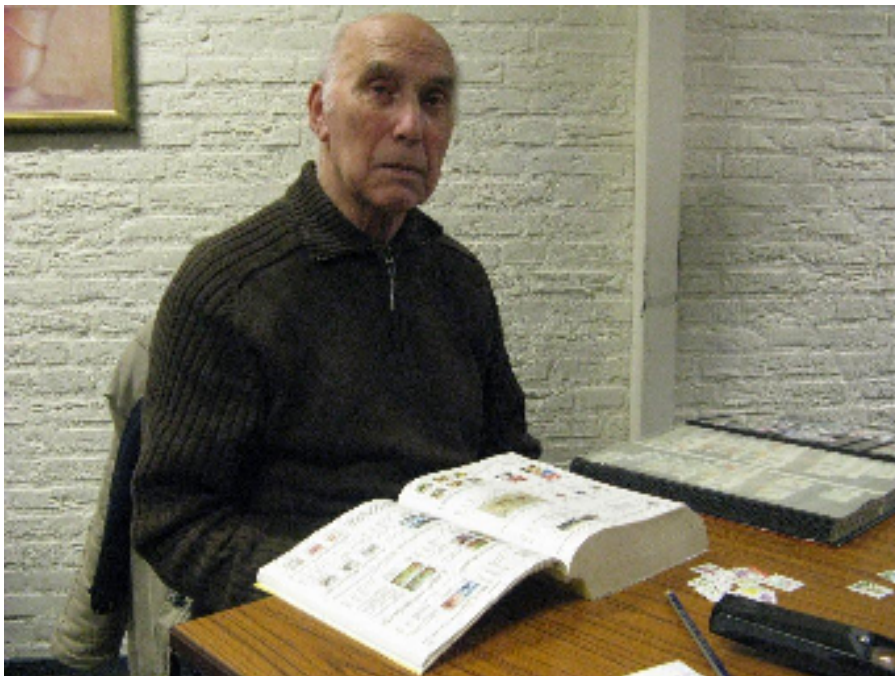

Te gast bij....Abel Moreira

In dit eerste nummer van 2012 komen we op Nieuwjaarsbezoek in huize Moreira, Vivenda Moreira staat er op de gevel, alle kerstversiering is weer in de kast, en de dagen beginnen gelukkig weer langer te worden.

Het huis is inmiddels helemaal afgestemd op de leeftijd: geen ingewikkeld gedoe met een uitgebreide tuin, makkelijk te onderhouden parketvloer. Jawel met het originele biesje langs de randen.

U vindt hem in Boko midden aan de linkerkant, achter catalogus en pinset. Dat is hem. Zijn vroegere medefilateliste Wim Dekkers zit helaas niet meer aan zijn tafel, ook geen borreltje meer, want Wim is bewoner geworden van het verzorgingshuis Westerwatering. Wim's vrouw is overleden en Wim moest zijn hobby's postzegelen en het bijhouden van zijn geliefde groentetuin opgeven. En nu zijn de dagen daar in Westerwatering lang geworden.

Sinds 2004 is het borreltje bij Abel Moreira ook taboe. Hij kreeg toen een hartinfarct en is daarna gedotterd. Niet dat we als we over postzegels praten, altijd over kwalen praten, maar dit keer tillen we even een tipje van de sluier op. In 2009 volgde een herseninfarct tijdens een dagje uitwaaien in Zandvoort. Maar binnen een half uur lag hij in het Kennemer Gasthuis en dat was de redding. Negen maanden lang kon niets gedaan worden. En toch is de zaak daarna aardig op de rails gekomen. En...hij kon zijn postzegels weer voor zich hebben. Want wat dat betreft is het verzamelen van postzegels op latere leeftijd nog altijd een feest.

Je moet er nooit bij stilstaan dat je alles vergeet, of dat je handen niet doen wat je wilt. Of dat je ogen achteruitgaan. Kortom, postzegelen is een luxe als je gezondheid je niet in de steek laat.

Hoe kwam hij nou aan deze hobby? Want je had ook een voorliefde kunnen hebben voor fotograferen of video's maken, nee hij ging postzegelen. Hoezo? In september 1961 kwam hij als vrijgezel in Nederland, eigenlijk uit verveling begon hij postzegels te verzamelen. In Amsterdam kocht hij een pakketje met boekje en

pinset. Nu 50 jaar in Nederland en in 2012 47 jaar getrouwd, is de hobby uitgegroeid tot een grote verzameling. Uiteraard zat Portugal daar prominent bij. Ik herinner me nog dat ik graag wat in zijn ruilboek snuffelde, want door omstandigheden had uw secretaris ook een zwak voor Portugal, en er waren altijd wel weer nieuwe Portugese zegels te vinden.

Weet u dat Moreira een man van de wereld is: vraag hem de weg in Recife, u weet wel dat spectaculaire Braziliaanse carnaval, of vraag hem de weg in Sao Paulo of Rio de Janeiro en hij kan het je haarfijn uitleggen. Maar wis zijn ervaring in China of Mexico, Thailand (de Birma spoorweg), Vaticaan, Italië en Griekenland niet uit. Het Kanaal van Corinthis, Duitsland (Beieren), Tenerife en Gran Canaria en Fuerte Ventura, Spanje en hoe kan het anders Portugal, hij is er allemaal geweest. In Indonesië heeft hij eigenlijk alle eilanden bezocht, maar ook Turkije en de emiraten Dubai en Abu Dhabi, Kenia (Serengetipark) en de Verenigde Staten. Een mooi verhaal gaat over Floris (Indonesië). Daar liggen drie vulkanen naast elkaar. Die zijn te beklimmen en wat blijkt? In de ene krater zie je meren met steenrood water, in de andere zwart water en in de derde nota bene groen zwavelig water. Ra ra hoe kan dat. Hij is overal geweest. Op Vasco da Gama na is hij de meest bereisde Portugees op deze aarde. En nu verzamelt hij vogels in alle soorten en maten. Een echt thematische aanvulling op wat er al gespaard is. Erg leuk werk. En.... hij gaat in het voorjaar naar zijn kleindochter in Portugal.

TJ